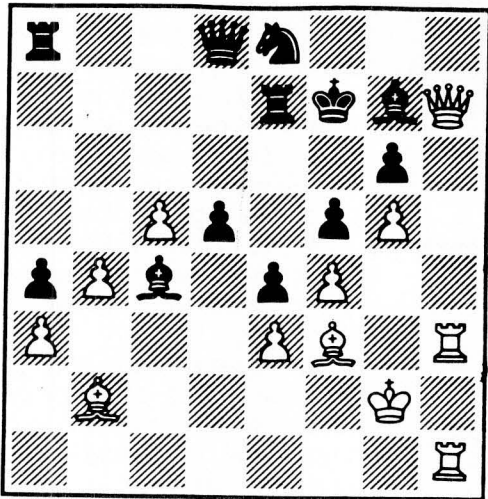


Escacs

Carles Fontgivell



PROBLEMA D'ESCACS:

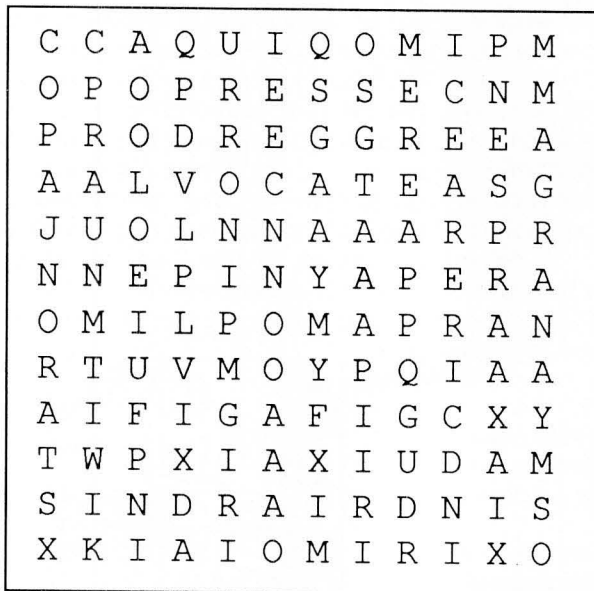
Les blanques juguen i guanyen.

SOLUCIÓ:

1. DXP+!! i les negres abandonen (SI 1.... RXD; 2. AST+, R2T; 3. A7A+ i mat a la següent jugada)

Sopa de lletres

M. Lletraferit



Descobriu el nom de divuit varietats de fruita.

SOLUCIÓ A LA SOPA DE LLETRES:

Alvocot, Sindría, Toronja, Xirimoia, Gerdo, Cagui, Nespra, Poma, Kiwi, Maduixa, Figa, Codony, Cirera, Magrana, Pera, Meló, Plinya, Préssec.

aquí hi ha marro

“Verde que te quiero verde”

Romer en Flor

Com a lloc de pas i terra de ningú, la riera de Maspujols, pels riudomencs, sempre havia estat un indret per anar-hi a prendre el sol, a fer la berenada el Dijous Gras o a collir ginesta per Corpus, alhora que, no ens enganyem, la utilitzàvem per abocar-hi, d'anada o de vinguda del tros, les efímeres escombraries i andròmines domèstiques. Això, és clar, quan només es llençava allò que realment era inútil. Des que ens va atacar la febre del consumisme, afavorida pel desenvolupament econòmic i industrial, la riera s'ha convertit en un inmens abocador incontrolat i les deixalles que l'empastifen són, quantitativament i qualitativament, molt diferents de les dels nostres avantpassats. Si més no els plàstics i derivats, i no parlem ja de la plaga dels residus industrials, eren abans era gairebé inexistents. Entre unes i altres no hi ha color: les d'ara són molt més agressives i malignes, molt menys poètiques —si se'm permet l'expressió— que les d'abans.

Es diu que, per la composició i característiques de les escombraries que generem els humans, es poden delimitar i conèixer una sèrie de dades sobre els nostres hàbits alimentaris, status econòmic, etc. En aquest sentit, atesa la quantitat d'escombraries escampades a banda i banda, la riera de Maspujols és un voluminós i sorprenent llibre obert o, millor encara, tota una enciclopèdia, en la qual, com és lògic, no hi manca informació, literal i directa (!), sobre la nostra salut física i mental. Aquesta singular base de dades, un bon dia, indiscretament, posa al descobert, per mitjà dels informes mèdics d'un hospital de Reus, les nostres hèrnies, embarassos, apendicitis, fimosis, tumors, pulmonies, hepatitis, fractures de crani... En una altra ocasió, hi apareixen, escampats impúdicament, com a vulgars peladures de patates, compreses usades o sabates velles, tot un seguit de materials d'arxiu d'un psiquiatre de Barcelona reveladors dels nostres complexos, manies, obsessions, fòbies, estrés, oligofrènies i neures diverses. La riera, però, a més d'ésser una font privilegiada d'informació mèdica, en alguna ocasió, i d'acord amb l'actual model sanitari que propugna la salut integral, també ens ha posat a l'abast altres prestacions com la farmacèutica, mitjançant l'abocament il·legal de medicaments, gentilesa d'uns laboratoris, també, reusencs. I, per tancar el cicle, no hi podia faltar l'aparició d'un taüt. La notícia d'aquesta troballa, publicada recentment a la premsa comarcal, no especifica, però, si el fèretre estava per estrenar o si ja era usat i, en aquest cas, on era el seu estadant.

Si no fos que l'actual regidor de Medi Ambient de l'Ajuntament de Riudoms —“Verde que te quiero verde”—, segons sembla, no està disposat a assistir a l'enterrament d'aquest espai natural i que, malgrat la seva reconeguda afecció per l'arqueologia, està fart d'aquesta mena de troballes, hom podria pensar que l'aparició del taüt, a la riera, és un acte de premonitori.